

Udvikling. Det var Betingelserne den Gang for at faa Friplads paa Silkeborg Vandkuranstalt. Jeg tror ogsaa, det er en Fremgangsmaade, der vil blive brugt nu; jeg tror ikke, at de Bevillinger her ville blive givne til Folk, som ikke have nodig at faa de Bevillinger, jeg tror, de ville blive givne til ubemidlede Folk, der ikke selv ere i Stand til at betale for den Plads, de søge. Og hvad saa Konsekvenserne angaa, da ere de Konsekvenser, jeg venter af de 2,100 Kr., de, at vi aarlig faa 6 eller 7 Kvinder eller Mænd anbragte paa Silkeborg Vandkuranstalt saaledes, at de genvinde deres Helbred. Hvis det viser sig, at vi gennem en saadan Bevilling kunne faa helbrede 6 eller 7 eller 14 eller 21 hvert Aar, saa siger jeg, saa skal jeg være villig til at gaa op med den Bevilling selv om vi skulle komme til 6, 8 eller 10,000 Kr. Jeg tror, at de Penge er fuldt saa godt anvendte som mange af dem, vi ellers give paa Finansloven. Efter de Udtalelser, som her ere komne frem fra den ærede Ordfører for Finansudvalget, og efter den Stilling, som den højtæredede Minister indtager til Sagen, haaber jeg, at Udvalget til 3dje Behandling vil tage Sagen op og stille Forslag om den Bevilling, og derfor vil jeg slutte med at sige, at jeg vil afholde mig fra at stemme om Endringsforslaget.

Bust: Ja jeg mener ogsaa, at vi kunde have sluttet denne Debat med de Udtalelser, der kom fra Rigsdagsmanden fra det paa-gældende Sted (S. Sørensen) og fra den ærede Ordfører, thi det forekommer mig, at da den ærede Ordfører udtalte sig saa hensynsfuldt og sagde, at man maatte efter de Oplysninger, der vare komne frem, kunde forandre den Stilling, man havde indtaget til Sagen, kunde man nok have følt sig tilfreds med den ærede Ordførers Udtalelser. Men da saa det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Clausen) kommer og udtaler sig saa skarpt imod Bevillingen, saa vil jeg som Medlem af Finansudvalget selvfølgelig ved denne Afstemning følge den Indstilling, jeg var med til at gøre sammen med de andre ærede Medlemmer, medens jeg paa den anden Side stiller mig meget velvillig til Sagen efter de Oplysninger, der foreligge. Jeg kan ikke se de store Farer ved denne Sag, som det ærede Medlem fra Nykøbing udmalede. Der er oplyst om denne Sag, da den første Gang kom frem her i Tinget, at der er ganske særlig ejendommelige Forhold til Stede i Silkeborg. Ja, det kan maatte siges, som det privat er sagt for et Øjeblik siden, at der ogsaa i Søby er saadanne ejen-

dommelige Forhold til Stede, men er det virkelig saaledes, at der er ganske særlig ejendommelige gunstige Forhold til Stede for Helbredelsen af særlige Svagheder, hvorfor skulde saa Staten sætte sig imod at støtte noget saadant, især naar den en Gang har begyndt dermed. Vi fatte os jo ikke imod paa § 26 under Justitsministeriet at være med til at bidrage til Kysthospitalet paa Refsnæs, netop fordi det blev hævdet den Gang, det blev anlagt, at der var særlig gunstige Betingelser for Helbredelsen af kirtelsvage. Vi begyndte med at give Tilskud, og dette have vi forhøjet hver evige Gang, Ministeren har forlangt mere dertil. Derfor siger jeg, at jeg ikke er bange for Konsekvenserne, heller ikke af den Grund — det vide jo alle, som have med denne Sag at gøre i Finansudvalget — at de Mænd, der have tillet sig i Spidsen for at begynde denne Sag, have bragt store Ofre og bringe endnu store Ofre, det er ikke nogen Spekulationsanstalt, hvor Folk, der have lavet den, have faaet Statskassen til at styde til og selv have lukreret derved, tværtimod de have haft store Tab hidtil, og de have vist deres Interesse for Sagen i den Grad, at de for tjene Paaskønnelse, hvad jo ogsaa Statskassen hidtil har vist. Derfor agter jeg selvfølgelig ved 2den Behandling at stemme for, at Posten udgaar, men jeg haaber, at den ærede Ordfører saa vil være med til i Finansudvalget, naar vi skulle til 3dje Behandling, da at stille sig med samme Velvilje til den, som jeg vil ud af hans Udtalelser her i Dag, og saa haaber jeg, at vi blive enige til 3dje Behandling og komme til et praktiske Resultat, der ogsaa kan tilfredsstille de ærede Medlemmer, der have udtalt sig til Gunst for Sagen.

Clausen: Jeg skal bemærke over for det ærede Medlem, at jeg ikke har udtalt mig skarpt mod Bevillingen. Jeg har betonet, hvilke Motiver Finansudvalget forhandler efter, hvad der maa være det ledende i Finansudvalgets Betragtninger, at man ikke ene nøjes med at se paa Formaalets ene Side, men ogsaa paa den anden. Dernæst har jeg villet gøre Tinget opmærksom paa de Konsekvenser, det kunde føre efter sig, om vi give denne Bevilling. Naar der som Tinget vil modtage disse Konsekvenser, kan jeg ogsaa gøre det. Jeg har ikke udtalt mig skarpt mod Bevillingen, men jeg har villet gøre opmærksom paa, hvilke Hensyn der maa være de ledende for Finansudvalget over for de Bevillinger, der foreligge; ikke se ensidig paa dem, men tage de forestillige Hensyn, som absolut maa komme i Betragtning,